

Промена Устава је тема о којој се може разговарати, али је потребно да се донесу одлуке које би онемогућиле да се овај највиши документ мења сваке три-четири године, поручио је Ивица Дачић, лидер социјалиста и први потпредседник владе, о још једном отвореној теми „редизајна” највишег правог акта.

Шта би ко мењао у Уставу Србије

- » **СНС**
Смањити број народних посланика.
- » **СПС**
Без конкретних предлога, без противљења, али уз упозорење да се о промени Устава мора постићи што шири консензус.
- » **Нова Србија**
Још је рано говорити о томе који ће се делови Устава променити у овом тренутку.
- » **СДПС**
Смањити број посланика са 250 на 150.
- » **СВМ**
Променити одредбе о људским и мањинским правима, надлежности Војводине, територијалној организацији земље.
- » **СПО**
Променити преамбуле зато што су коначна европски интеграцијом. Мењају Устав у складу с политиком која се буде мењања када је реч о Косову и поглављама о устројству државе да би се омогућао развој региона.
- » **ЛСВ**
Променити уставну дефиницију да је Србија држава Срба и осталих грађана, јер је демократија и уставност у Србији и осталим грађанима и извршну власт у покрајини, као и извршну изборну процедура
- » **ДС**
Променити одредбе о људским и мањинским правима, положају Косова, питању извршних функција процента издавања за Војводину, изборном систему...
- » **НДС**
Именити Устав у вези са регионализацијом, положајем Војводине, правима на здравствену заштиту, школовање...
- » **ЗЭС**
Уклонити из Устава све препреке које стоје на путу снажној политичкој развоју, однемо идеји да Србија буде регионална држава, састављена из Војводине, Воеводина и централне Србије. Процент издавања од седам одсто буџета Србије за Војводину није довољан.
- » **Нова странка**
Готово да нема дела који не заслужује ревизију – од основних начела, преко система организације власти, националних интереса и грађанских права и слобода, до уставних одредаба о извршавању уставне ревизије.
- » **ДЛП**
Србија заиста потребан нови устав, који би донео потпуно другачији политички модел, уз уважавање прослова Владине Уставне Комисије и њених препорука о људским правима, демократији, економским реформацијама, социјалним

Дачић тиме није рекао ни више ни мање него што су он и његови страначки саборци говорили свих претходних година кад би се то питање покренуло у јавности. На тај начин социјалисти једини остају на позицији између главног креатора актуелног устава Демократске странке Србије, која је категорично против било какве промене Устава, бар до неких мање смутних времена, и осталих странака, које се слажу да кровни закон треба мењати, само што имају различите идеје о томе у којим деловима.

Истине ради, против промене Устава, тим пре што на то подстичу из Европске уније, увек су били и радикали, али су они, као и ДСС, ван парламента и тренутно се у нашем законодавном дому не налази баш нико ко би се противио том подухвату.

„Ако се то ради, онда треба да се виде све примедбе, јер готово свака земља која се приближавала ЕУ морала је из одређених разлога да извршава неке корекције свог законодавства”, објаснио је Дачић на прослави двадесетчетворогодишњице Социјалистичке партије Србије.

Од 2009. нема године у којој се неколико пута, разним поводима, није активирало питање промене Устава, што је најчешће служило за промоцију појединих странака или дневнополитичко препуцавање власти и опозиције. Од таквих јалових полемика о Уставу поједини уставноправни стручњаци иначе добијају мигрене, јер се на тај начин крњи легитимитет основног закона, а ништа се заиста не чини да се он изменама поправи или

да се можда донесе нови.

Либерално-демократска партија и Лига социјалдемократа Војводине су се једини од почетка, 2006, отворено противили доношењу овог Устава, тзв. „митровданског”, али је прича о његовој промени добила замах тек када је покренута с највишег државног врха. Крајем априла 2009. тадашњи председник Србије Борис Тадић изнео је низ питања којима се требало позабавити у склопу „прилагођавања” Устава српској стварности. Тадић је тада најавио скору измену Устава да би се смањио број народних посланика, али и зарад адекватнијег решавања питања регионализације и децентрализације Србије, јер, како је навео за „Вечерње новости”, није природно да само Војводина буде регија с дефинисаним правима кад и друге регије желе таква права.

Онда је следеће године Српска напредна странка почела да скупља потписе за промену Устава у делу који регулише број посланика, тражећи да се бројност народних трибуна – преполови. Почетком 2011. петиција са око 304.000 потписа предата је Народној скупштини – и све је остало на томе.

Питање промене Устава покретано је и када је Уставни суд оценио неуставнима 22 члана Закона о преносу надлежности на АП Војводина, па и касније када је „сасекао” претходни војвођански статут. О његовом „редефинисању” говорило се и поводом бриселских преговора, па потписивања Бриселског споразума, те уочи локалних избора на Косову и Метохији по приштинским законима. Такође и поводом почетка преговора са Европском унијом (министар правде Никола Селаковић навео је да се у нашем случају инсистира на промени одређених одредаба које дефинишу судску грану власти у Србији), па када су бивши Уједињени региони Србије смислили како да регионализују Србију, као и сваки пут када би геј заједница покренула питање истополних бракова, али и у периодима летњег затишја на политичкој сцени када медији не би нашли неку „паметнију” тему...

И све те разне недоумице у вези с појединим уставним одредбама на крају би увек довеле до питања (не)додирљивости преамбуле о КиМ. Тако и сада. Дачић, који као премијер пре нешто више од годину дана није могао да искључи могућност промене Устава ако се постигне обострано прихватљиво решење за јужну покрајину, сада је указао да, када се говори о промени Устава, неки људи вероватно помисле на преамбулу, то јест Косово, нагласивши да то није главно питање.

„Мора се видети шта су примедбе Европске комисије, шта ми мислимо да треба да се промени и да то онда буде одлука која ће довести до тога да се Устав не мења сваке три-четири године”, закључио је он.

Б. Баковић

(Политика)